

fra Socialministeriet havde Sæde, havde derefter arbejdet støt og med et saa godt Resultat, at der 3½ Maaned efter Lovens Ikrafttræden var tilvejebragt Overenskomster inden for de allerfleste Fag om Udførelse af nødvendigt Overarbejde og om dettes Afspadsering. Billedet var derved blevet et ganske andet og adskilligt lysere end i Oktober 1937, da der fra forskellige Sider blev givet Udtryk for Ængstelse for, at Loven vilde medføre alvorlig Fare for mange Virksomheder og komme til at virke mod sin Hensigt. Der var nu tilvejebragt et overenskomstmæssigt Grundlag for langt den største Del af Lovens Anvendelsesomraade, og man kunde gaa ud fra, at der ved de afsluttede Overenskomster var taget fornødent Hensyn til Forholdene i de enkelte Fag. Efter Socialministerens Opfattelse var Forudsætningerne for det konservative Lovforslag derfor fuldstændig bortfaldet.

Henstillingen om at tage Lovforslaget tilbage blev ikke imødekommet af *Ordføreren for Forslagsstillerne*, som stadig mente, at det vilde være heldigt at sætte Overarbejds-Loven ud af Kraft, i det mindste indtil man kunde faa undersøgt dens skadelige Virkninger. Han konstaterede imidlertid med Tilfredshed, at Ministeren havde indset Nytten af at faa nedsat et Udvalg af lignende Art som det, der var stillet Forslag om fra konservativ Side.

Paa Socialdemokratiets Vegne udtalte *Leonhard Hansen* sig i Tilslutning til de af Socialministeren fremførte Synspunkter.

I Modsætning hertil hilste *Erik Eriksen* (V.) Lovforslaget velkommen, idet Overarbejds-Loven efter hans Opfattelse var blevet en stor Fiasko. Venstre saa helst Loven helt ophævet, men kunde i Mangel heraf give det foreliggende Lovforslag sin Tilslutning.

Fra radikal Side tog *Valdemar Sørensen* Afstand fra Lovforslaget, hvorimod *Valdemar Thomsen* (F. F.) betegnede Forbudet mod Overarbejde som en Falliterklæring for Regeringen. *Alfred Jensen* (D. K.) mente, at Loven havde virket gavnligt, men han var utilfreds med de Undtagelsesbestemmelser, den indeholder. I Stedet for midlertidigt at sætte Loven ud af Kraft burde man tage fat paa de andre Problemer, der ligger for til Afhjælpning af Arbejdsløsheden.

Lovforslaget henvistes til Behandling i et Udvalg, som imidlertid ikke ved Samlingens Slutning havde naaet at afslutte sit Arbejde.